

Udskriftsdato: 24. januar 2021

KEN nr 9203 af 15/03/2019 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 8-19 om merudgifter - hjælpemiddel - fritidsaktivitet - elitesport - nødvendig

Ministerium: Social- og Indenrigsministeriet

Journalnummer: 2017-2123-32768

Ankestyrelsens principafgørelse 8-19 om merudgifter - hjælpemiddel - fritidsaktivitet - elitesport - nødvendig

Principafgørelsen fastslår

Efter servicelovens bestemmelse om hjælpemidler skal kommunen yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidler i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne, i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller er nødvendigt for, at den pågældende kan udøve et erhverv.

Kommunen skal efter servicelovens bestemmelse om merudgifter, yde kompensation til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne for de merudgifter, som er en konsekvens af funktionsnedsættelsen. Servicelovens regler om dækning af merudgifter kan ikke anvendes, hvis udgiften kan dækkes efter en anden bestemmelse i serviceloven eller efter anden lovgivning.

Udstyr til sports- og fritidsaktiviteter

Udstyr til fritidsaktiviteter kan ikke bevilges som et hjælpemiddel efter serviceloven, da udstyr til fritidsaktiviteter ikke i væsentlig grad afhjælper de varige følger af borgerens nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad letter den daglige tilværelse.

Det betyder, at fx kørestole til sports- og fritidsaktiviteter ikke kan bevilges som et hjælpemiddel, da de ikke i væsentlig grad afhjælper de varige følger af borgerens nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad letter den daglige tilværelse.

Det samme gælder kropsbårne hjælpemidler, fx sports- eller badeproteser, da disse ligesom kørestole til sport- og fritidsaktiviteter, som udgangspunkt ikke i væsentlig grad afhjælper de varige følger af borgerens nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad letter den daglige tilværelse.

Merudgifter til deltagelse i fritidsaktiviteter og udstyr hertil vil efter en konkret vurdering kunne dækkes som en merudgift. Det forudsætter dog, at borgeren er omfattet af personkredsen for merudgifter, og at andre borgere på samme alder og i samme livssituation, uden en funktionsnedsættelse, også ville have en fritidsaktivitet.

Fritidsaktiviteter

Fritidsaktiviteter er aktiviteter, der udøves i fritiden, ofte fordi man har en interesse for et område eller ønsker at være fysisk aktiv eller udfordre sig selv fysisk eller mentalt. Fritidsaktiviteter er, modsat elitesport, for den bredere del af befolkningen.

Merudgifter til fritidsaktiviteter kan kun dækkes, hvis mulighederne for at dyrke andre former for fritidsaktiviteter er meget begrænsede, som følge af borgerens nedsatte funktionsevne.

Kommunen kan ikke henvise til, at en borger kan dyrke andre former for fritidsaktiviteter uden at kommunen har undersøgt, om borgeren reelt kan deltage i andre fritidsaktiviteter end den, der søges om merudgifter til. Kommunen kan ikke nøjes med at henvise til, at borgeren bør kunne deltage i andre fritidsaktiviteter, eller at det formodes, at borger kan deltage i andre fritidsaktiviteter.

Derudover skal de alternative fritidsaktiviteter, kommunen henviser til, i et vist omfang være sammenlignelige. Kommunen skal i den forbindelse forholde sig til det objektive sammenligningsgrundlag, hvor behovet vurderes i forhold til andre på samme alder og i samme livssituation, men uden en funktionsnedsættelse. Kommunen skal altså forholde sig til, hvad der er almindeligt for andre på samme alder og i samme livssituation i forhold til fritidsaktiviteter.

Det kan også være nødvendigt, at kommunen ikke alene ser nærmere på selve betegnelsen af fritidsaktiviteten, men også undersøger og forholder sig til, hvad borgeren får ud af den fritidsaktivitet, kommunen henviser til, med det funktionsniveau borgeren har.

Om borgerens mulighed for at dyrke andre former for fritidsaktiviteter er meget begrænsede er en konkret og individuel vurdering.

Hvis borgerens muligheder for at dyrke andre former for fritidsaktiviteter ikke er meget begrænsede, som følge af borgerens nedsatte funktionsevne, kan der alene dækkes merudgifter til fritidsaktiviteter, hvis alle de fritidsaktiviteter borgeren kan deltage i, medfører merudgifter. Kommunen kan her vælge at dække merudgifterne til den billigste fritidsaktivitet, da det alene er de nødvendige merudgifter, der kan dækkes. Hvis en af de fritidsaktiviteter borgeren kan deltage i ikke medfører merudgifter, har borgeren ikke nødvendige merudgifter til fritidsaktiviteter.

Hvis en borger ikke kan dyrke andre former for fritidsaktiviteter, vil merudgifter til kontingent, udstyr m.v. kunne dækkes som en merudgift, hvis nødvendighedsbetingelsen er opfyldt. Hvis borgeren fx kan deltage i fritidsaktiviteten i den kørestol, borgeren anvender til hverdag, kan der ikke bevilges dækning af merudgifter til en ekstra kørestol til brug for den konkrete fritidsaktivitet. Dette vil kunne medføre et øget slid på kørestolen, som kan betyde, at der bliver behov for at udskifte kørestolen tidligere end hvis kørestolen ikke anvendes til den pågældende fritidsinteresse.

Merudgifter til kontingent til en fritidsaktivitet, der på grund af særlige forhold omkring udøvernes funktionsnedsættelse er dyrere, end den samme fritidsaktivitet er for borgere uden en funktionsnedsættelse, kan ligeledes dækkes som en merudgift, hvis borgerens mulighed for at deltage i andre former for fritidsaktiviteter er meget begrænsede, og hvis det er nødvendigt for, at borgeren kan deltage i den pågældende fritidsaktivitet.

Det er alene merudgiften, der kan dækkes. Kommunen er derfor berettiget til at fradrage de sparede udgifter, dvs. de udgifter borgeren ville have haft, hvis borgeren ikke havde en funktionsnedsættelse.

Elitesport

Hvor fritidsaktiviteter er for den bredere del af befolkningen, er eliteidræt, idræt, som dyrkes af sportsudøvere i de bedste nationale rækker og divisioner, på landshold og i internationale turneringer. Eli-

teidræt kræver en ekstraordinær indsats af udøverne i form af disciplineret træningsindsats og levevis, og den stiller i sammenligning med breddeidræt (fritidsaktiviteter) krav om mere træningstid, mere specifikt uddannede trænere og mere specialiserede faciliteter.

Merudgifter til eliteidræt kan ikke dækkes som en nødvendig merudgift, da borgeren selv har valgt at dyrke idræt på eliteniveau, og da det ikke er nødvendigt for, at borgeren kan leve så almindeligt som muligt, at borgeren dyrker en fritidsaktivitet på eliteniveau. Selvom personer uden en funktionsnedsættelse har mulighed for at dyrke en fritidsaktivitet på eliteniveau, er det ikke ensbetydende med, at det er nødvendigt i forhold til den daglige livsførelse.

Hvis en borger dyrker en fritidsaktivitet på både almindeligt og eliteniveau, kan der dækkes merudgifter til fritidsaktiviteten på almindeligt niveau, hvis betingelserne herfor er opfyldt, men der kan ikke bevilges yderligere merudgifter som følge af, at borgeren også dyrker den pågældende fritidsaktivitet på eliteniveau.

Fritidsaktiviteter contra træning og behandling

Træning og behandling hører under sundhedssektoren, og der er, som følge af princippet om sektoransvar, ikke hjemmel i merudgiftsbestemmelsen til at yde dækning af en borgers udgifter til træning og behandling. Træning kan fx være varmtvandstræning og lignende.

Behandling kan fx være ridefysioterapi. Det skal derfor vurderes, om den søgte fritidsaktivitet har karakter af behandling.

Kørsel til fritidsaktiviteter og træning og behandling

Transport til behandling dækkes som handicapbetinget kørsel, mens kørsel til fritidsaktiviteter betragtes som fritidskørsel, hvor det alene er de nødvendige merudgifter, der dækkes.

Kørsel i forbindelse med eliteidræt dækkes ikke, da der ikke er tale om en nødvendig merudgift.

Kontingent til patientforeninger

Udgiften til medlemskab af en patientforening kan ikke anses for en nødvendig merudgift ved den daglige livsførelse, da udgiften ikke er nødvendig af hensyn til borgerens handicap, og ikke er en forudsætning for at få borgerens dagligdag til at fungere.

De konkrete sager

I sag nr. 1 havde borgeren ikke ret til dækning af udgifter til transport til svømmetræning, mens borgeren var på efterskole. Udgiften var ikke en nødvendig merudgift ved den daglige livsførelse.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at borgeren kunne svømme som en fritidsaktivitet i den by, hvor borgeren gik på efterskole, uanset at der i denne svømmehal ikke var konkurrencesvømning. Behovet for transport til svømmehal i en anden by skyldtes, at borgeren var optaget på U-holdet, hvor det var et krav, at borgeren skulle have mindst 3 egentlige svømmepas i en svømmehal med konkurrencesvømning.

I sag nr. 2 havde borgeren ikke ret til dækning af udgifter til en sportskørestol som en nødvendig merudgift.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at borgerens muligheder for at dyrke andre former for sport ikke var meget begrænsede, da borgeren blandt andet kunne dyrke powerchair floorball, kørestolsfodbold og el-hockey. Den idrætsforening, borgeren spillede i, oplyste på deres hjemmeside, at der stilles sportskørestol til rådighed af klubben ved el-hockey.

I sag nr. 3 hjemviste Ankestyrelsen sagen til fornyet behandling i kommunen. Kommunen skulle tage stilling til, om borgeren havde ret til dækning af merudgifter til fritidsinteresser.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at det ikke var tilstrækkeligt godtgjort, at borgeren var i stand til at dyrke andre fritidsinteresser. Kommunen henviste til, at borgeren kunne gå til svømning og ridning, men havde ikke underbygget dette tilstrækkeligt.

I sag nr. 4 hjemviste Ankestyrelsen sagen til fornyet behandling i kommunen. Kommunen skulle tage stilling til, om borgeren havde ret til dækning af merudgifter til fritidsinteresser.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at kommunen ikke havde underbygget vurderingen af, at borgeren var i stand til at dyrke andre former for sammenlignelige fritidsinteresser. Borgeren havde søgt om en påspændingscykel. Kommunen henviste borgeren til, at han kunne gå til selvtræning i et af kommunens ni træningscentre, og at han var bevilget mobilitetshjælpemidler.

Baggrund for at behandle sagerne principielt

Ankestyrelsen har behandlet fire sager principielt. Det har vi gjort for at afklare, i hvilket omfang en borger med funktionsnedsættelse kan få dækket merudgifter i forbindelse med fritidsaktiviteter, og hvilken betydning det har, når der er tale om eliteidræt.

Reglerne

Love og bekendtgørelser

Lov om Social Service, senest bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 1114 af 30. august 2018.

- § 100, stk. 1, om nødvendige merudgifter

Bekendtgørelse om merudgifter (merudgiftsbekendtgørelsen) nr. 1248 af 13. november 2017

- § 5 om nødvendige merudgifter

Praksis

Gældende:

70-17: Meddelesen omhandler dækning af merudgifter til bil, herunder driftsudgifter og kørsel. Det fremgår heraf, at transport til behandling dækkes som handicapbetinget kørsel, mens kørsel til fritidsaktiviteter beregnes som fritidskørsel, hvor det alene er de nødvendige merudgifter, der dækkes.

Kasserede:

Følgende principafgørelser er kasserede og gælder ikke længere (historisk):

58-13: Kørestole til sports- og fritidsaktiviteter kan ikke bevilges som et hjælpemiddel til voksne efter servicelovens § 112, idet en kørestol til sports- og fritidsaktiviteter ikke i væsentlig grad afhjælper de varige følger af den pågældendes nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad letter den daglige tilværelse. Det følger af samme afgørelse, at udgiften under visse betingelser kan dækkes efter servicelovens § 100 om merudgifter. Det betyder, at hvis en ansøger i øvrigt er omfattet af personkredsen for merudgifter efter § 100, og det må antages, at en ikke-handicappet voksen på samme alder og i samme livssituation ville have en sports- og fritidsaktivitet, skal kommunen foretage en beregning af, hvilke eventuelle merudgifter ansøgeren kan få dækket i forbindelse med sin udøvelse af sports- og fritidsaktiviteter. Det forudsættes dog, at mulighederne for at dyrke andre former for sport er meget begrænsede af den nedsatte funktionsevne.

C-16-07: Merudgiften til en fritidsaktivitet i form af kontingent til el-hockey i forhold til udgiften til kontingent til almindelig hockey kunne dækkes som en nødvendig merudgift ved den daglige livsførelse. Der blev i afgørelsen lagt vægt på, at det må antages at være almindeligt for ikke-handicappede voksne at have en fritidsaktivitet, og at der var tale om en handicaprelateret fritidsaktivitet, der på grund af de særlige forhold omkring udøvernes nedsatte funktionsevne var dyrere end en almindelig fritidsaktivitet.

50-09: Udgiften til medlemskab af en patientforening kunne ikke anses for en nødvendig merudgift ved den daglige livsførelse. Begrundelsen var, at udgiften til medlemskab ikke var nødvendig af hensyn til ansøgers handicap og ikke var en forudsætning for at få hans dagligdag til at fungere.

22-11: En sportsprotese til en benamputeret person var et hjælpemiddel og ikke en merudgift, idet der var tale om et kropsbåret hjælpemiddel og væsentlighedskriteriet var opfyldt. Sportsprotesen kunne bevilliges, selv om der også var bevilliget en almindelig protese, da sportsprotesen i det konkrete tilfælde i væsentlig grad ville kunne afhjælpe de varige følger af handicappet og i væsentlig grad lette den daglige tilværelse. Der blev lagt vægt på, at ansøger før amputationen havde dyrket idræt dagligt, og at han ønskede at fortsætte den daglige idrætsudøvelse på en idrætsefterskole.

C-18-05: Et barn, der havde fået amputeret en del af venstre ben, fandtes ikke berettiget til hjælp til anskaffelse af en badeprotese til færden til og fra det område, hvor barnet skulle svømme. Badeprotesen fandtes således efter en individuel og konkret vurdering i barnets tilfælde ikke i væsentlig grad at kunne afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller lette den daglige tilværelse, idet den i forvejen bevilgede almindelige protese udfyldte denne funktion.

C-39-03: En kvinde, der var dobbelt underbensamputeret, fandtes ikke berettiget til hjælp til anskaffelse af rideproteser efter servicelovens hjælpemiddelbestemmelse. Rideproteser fandtes således efter en konkret og individuel vurdering i kvindens tilfælde ikke i væsentlig grad at kunne afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller lette den daglige tilværelse. Der fandtes efter en lægelig vurdering ikke at være tvivl om, at den handicapridning, hvortil rideproteserne skulle benyttes, styrkede muskulaturen, men der var ikke tale om, at det var en nødvendighed for at opretholde træningsfunktionen, eller afgørende for gangfunktionen. Videre var alternativet til ridning ikke brug af kørestol på længere sigt. Ankesty-

relsen lagde vægt på oplysningerne om formålet med handicapidningen, omfanget af brugen af rideprote-serne og kvindens mulighed for træning på anden vis.

93-11: En parallelcykel til en 12-årig handicappet pige var efter en konkret vurdering en nødvendig merudgift ved forsørgelsen og en konsekvens af den nedsatte funktionsevne. Ankestyrelsen lagde vægt på, at det måtte anses for almindeligt for ikke-handicappede børn på samme alder at komme rundt på cykel i fritiden. Der blev endvidere lagt vægt på, at pigen var glad for at cykle, og at det var svært at finde pas-sende fritidsaktiviteter eller motionsmuligheder til hende. Parallelcyklen var ikke et hjælpemiddel for pi-gen. Der blev i den forbindelse lagt vægt på, at pigen allerede var kompenseret for sit behov for transport ved bevilget handicapbil og 4wheeler.

253-09: En ung på 17 år med spastiske lammelser i arme og ben var berettiget til at få dækket de merud-gifter, der var forbundet med deltagelse i el-kørestolsfodbold. Det måtte antages at være almindeligt for ikke-handicappede ung på samme alder og i samme livssituation at have en fritidsaktivitet. Hans mulig-hed for at dyrke nogen form for sport var meget begrænsede på grund af den nedsatte funktionsevne.

Praksis fra disse principafgørelser er indarbejdet i denne principafgørelse.

De konkrete afgørelser

Sag nr. 1, j.nr. 2017-2123-32768

Du har klaget over NN Kommunes afgørelse om merudgifter til elitesport. NN Kommune afgjorde sagen den 5. april 2017.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Du har ikke ret til at få dækket dine udgifter til transport til svømmetræning i VV i den periode, hvor du var på efterskole i TT, da udgifterne ikke kan anses for nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse.

Det betyder, at vi stadfæster kommunens afgørelse, da vi er kommet til samme resultat.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at dine udgifter til transport til svømmetræning i VV ikke kan anses for nødven-dige merudgifter ved den daglige livsførelse, fordi der er tale om svømning på eliteniveau.

Hvad er afgørende for resultatet

Du søger om dækning af udgiften til transport til og fra svømning i VV i den periode, hvor du var på efterskole i TT.

Det fremgår af sagen, at du er konkurrencesvømmer med handicap, og at det er et krav fra U-holdet, at du har mindst 3 ugentlige svømmepas. Disse svømmepas kan ikke foregå i nærmeste svømmehal, som er TT svømmehal, idet de ikke har konkurrencesvømning.

Behovet for transport til og fra VV skyldes derfor, at du er optaget på U-holdet, idet almindelig svømning som fritidsaktivitet ville kunne udføres i TT svømmehal, mens du var på efterskole i TT.

Om reglerne

Det er en betingelse for at medtage en udgift ved beregningen af de samlede merudgifter, at udgiften er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne. Udgiften skal være nødvendig og overstige de udgifter, som andre uden en funktionsnedsættelse har.

Merudgifter til eliteidræt kan ikke dækkes som en nødvendig merudgift, da borgeren selv har valgt at dyrke idræt på eliteniveau, og da det ikke er nødvendigt for, at borgeren kan leve så almindeligt som muligt, at borgeren dyrker en fritidsaktivitet på eliteniveau. Selvom personer uden en funktionsnedsættelse har mulighed for at dyrke en fritidsaktivitet på eliteniveau, er dette ikke ensbetydende med, at det er nødvendigt i forhold til den daglige livsførelse.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.

Sag nr. 2, j.nr. 2017-2123-33226

Du har klaget over NN Kommunes afgørelse om merudgifter til en sportskørestol. NN Kommune afgjorde sagen den 10. april 2018.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Du har ikke ret til at få dækket dine udgifter til en sportskørestol.

Det betyder, at vi stadfæster kommunens afgørelse, da vi er kommet til samme resultat.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at dine muligheder for at dyrke andre former for sport ikke er meget begrænsede.

Vi vurderer derfor, at dine udgifter til en sportskørestol til brug for powerchair floorball ikke kan anses for nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på, at du kan dyrke flere forskellige former for sport, bl.a. i form af powerchair floorball (hockey), kørestolsfodbold og elhockey.

Idrætsforeningen for handicappede i YY oplyser på deres hjemmeside, at der stilles sportskørestol til rådighed af klubben ved elhockey.

Kommunen har undersøgt, om du kan deltage i andre sammenlignelige fritidsaktiviteter, og om du har nødvendige merudgifter til fritidsaktiviteter.

Vi er opmærksomme på, at du tidligere er bevilget en sportskørestol. Det ændrer ikke ved resultatet, fordi vi vurderer, at der ikke er tale om en nødvendig merudgift.

Vi er også opmærksomme på, at du har valgt at dyrke sport på landsholdsniveau, og at du ikke kan anvende din egen el-kørestol på landsholdsniveau, da der er specielle kriterier i denne forbindelse. Det ændrer ikke ved resultatet, da merudgifter til eliteidræt ikke kan dækkes som en nødvendig merudgift, idet du selv har valgt at dyrke idræt på eliteniveau, og da det ikke er nødvendigt for, at du kan leve et almindeligt liv på samme måde som andre borgere uden nedsat funktionsevne på samme alder og i samme livssituation.

Om reglerne

Det er en betingelse for at medtage en udgift ved beregningen af de samlede merudgifter, at udgiften er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne. Udgiften skal være nødvendig og overstige de udgifter, som andre uden en funktionsnedsættelse har.

Udstyr til fritidsaktiviteter kan ikke bevilges som et hjælpemiddel efter serviceloven, da udstyr til fritidsaktiviteter ikke i væsentlig grad afhjælper de varige følger af borgerens nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad letter den daglige tilværelse. Merudgifter til deltagelse i fritidsaktiviteter vil efter en konkret vurdering kunne dækkes som en merudgift. Det forudsætter dog, at borgeren er omfattet af personkredsen for merudgifter, og at andre borgere på samme alder og i samme livssituation, uden en funktionsnedsættelse, også ville have en fritidsaktivitet.

Merudgifter til fritidsaktiviteter kan kun dækkes, hvis mulighederne for at dyrke andre former for fritidsaktiviteter er meget begrænsede, som følge af borgerens nedsatte funktionsevne. Kommunen kan ikke henvise til, at en borger kan dyrke andre former for fritidsaktiviteter uden at kommunen har undersøgt, om borgeren reelt kan deltage i andre fritidsaktiviteter end den der søges om merudgifter til. Kommunen kan ikke nøjes med at henvise til, at borgeren bør kunne deltage i andre fritidsaktiviteter eller at det formodes, at borger kan deltage i andre fritidsaktiviteter. Derudover skal de alternative fritidsaktiviteter, kommunen henviser til, i et vist omfang være sammenlignelige. Kommunen skal i den forbindelse forholde sig til det objektive sammenligningsgrundlag, hvor behovet vurderes i forhold til andre på samme alder og i samme livssituation, men uden en funktionsnedsættelse. Kommunen skal altså forholde sig til, hvad der er almindeligt for andre på samme alder og i samme livssituation i forhold til fritidsaktiviteter.

Hvis borgerens muligheder for at dyrke andre former for fritidsaktiviteter ikke er meget begrænsede, som følge af borgerens nedsatte funktionsevne, kan der alene dækkes merudgifter til fritidsaktiviteter, hvis alle de fritidsaktiviteter borgeren kan deltage i, medfører merudgifter. Kommunen kan her vælge at dække

merudgifterne til den billigste fritidsaktivitet, da det alene er de nødvendige merudgifter, der kan dækkes. Hvis en af de fritidsaktiviteter borgeren kan deltage i ikke medfører merudgifter, har borgeren ikke nødvendige merudgifter til fritidsaktiviteter.

Det er alene merudgiften der kan dækkes, og kommunen er derfor berettiget til at fradrage de sparede udgifter, dvs. de udgifter borgeren ville have haft, hvis borgeren ikke havde en funktionsnedsættelse.

Merudgifter til eliteidræt kan ikke dækkes som en nødvendig merudgift, da borgeren selv har valgt at dyrke idræt på eliteniveau, og da det ikke er nødvendigt for at borgeren kan leve så almindeligt som muligt, at borgeren dyrker en fritidsaktivitet på eliteniveau. Selvom personer uden en funktionsnedsættelse har mulighed for at dyrke en fritidsaktivitet på eliteniveau, er dette ikke ensbetydende med, at det er nødvendigt i forhold til den daglige livsførelse.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.

....

Sag nr. 3, j.nr. 18-28310

Du har klaget over NNs afgørelse om merudgifter til løbevogn. NN Kommune afgjorde sagen den 1. marts 2018.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Kommunen skal behandle din sag igen.

Det betyder, at vi hjemviser sagen til ny behandling, og at kommunen skal afgøre sagen på ny. Du skal være opmærksom på, at en ny behandling godt kan føre til det samme resultat i din sag.

Kommunen kontakter dig.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at sagen ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at vi kan afgøre, om udgiften til en teamtvilling løbevogn er en nødvendig merudgift.

Vi finder, at de manglende oplysninger udgør en så væsentlig del af beslutningsgrundlaget, at vi ikke kan træffe afgørelse i sagen.

Hvad er afgørende for resultatet

Kommunen har ikke ud fra objektive oplysninger godtgjort, at du er i stand til at dyrke andre fritidsinteresser.

Kommunen lægger vægt på, at du ikke har sandsynliggjort, at dine muligheder for at dyrke andre former for sportsaktiviteter er meget begrænsede uden den speciallavede løbevogn.

Kommunen henviser desuden til, at du går til svømning enten med din familie eller sammen med en ledsager. Kommunen henviser også til, at du går til ridefysioterapi. Kommunen anerkender ridefysioterapi som behandling, men formoder, at du har mulighed for at gå til hensyntagende ridning.

Kommunen har ikke indhentet objektive oplysninger, der bekræfter kommunens formodning.

Det fremgår af klagen, at du ikke har mulighed for at gå til ridning, idet der ikke findes udbud inden for ridesporten, hvor en person med dit handicap kan deltage. Det fremgår ligeledes af klagen, at du en sjælden gang imellem er i svømmehallen med din familie eller en hjælper.

Det, at du en gang imellem er i svømmehallen med din familie eller en ledsager, er ikke ensbetydende med, at du kan gå til svømning som en fritidsaktivitet.

Kommunen har i brev af 23. maj 2018 oplyst, at der er begrænsede muligheder for at gå til ridning som en fritidsaktivitet, og at du er begrænset i udvalget af ridecentre, da ridningen skal foregå på en islandsk hest, som kan tølte, og du skal liftes over på hesten.

Hvad skal kommunen gøre

Kommunen skal indhente oplysninger, der kan belyse, om du kan dyrke andre former for sammenlignelige fritidsinteresser. Hvis du kan dyrke andre fritidsinteresser, skal kommunen forholde sig til, om dette er forbundet med en merudgift for dig.

Kommunen skal i den forbindelse forholde sig til oplysningen om, at din familie ikke kan og tør håndtere dig i vandet, og at der heller ikke er hjælpere, som kan dette mere. Kommunen skal desuden forholde sig til oplysningen om, at svømning og ridning ikke giver sociale relationer, som du fx får i løbegruppen Teamtvilling.

Vi bemærker, at det er kommunen der skal godtgøre, at du kan dyrke andre former for sammenlignelige fritidsaktiviteter, og at det derfor ikke er dig, der skal sandsynliggøre, at du ikke kan dyrke andre former for fritidsinteresser.

Kommunen skal herefter træffe en ny afgørelse. Hvis kommunen ikke fuldt ud imødekommer din ansøgning, skal kommunen i afgørelsen angive de hovedhensyn og de faktiske oplysninger, der er indgået i kommunens vurdering.

Du kan klage over den nye afgørelse efter de almindelige regler. Det betyder, at du kan klage til kommunen inden fire uger efter, du har modtaget den nye afgørelse fra kommunen.

Om reglerne

Det er en betingelse for at medtage en udgift ved beregningen af de samlede merudgifter, at udgiften er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne. Udgiften skal være nødvendig og overstige de udgifter, som andre uden en funktionsnedsættelse har.

Udstyr til fritidsaktiviteter kan ikke bevilges som et hjælpemiddel efter serviceloven, da udstyr til fritidsaktiviteter ikke i væsentlig grad afhjælper de varige følger af borgerens nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad letter den daglige tilværelse. Merudgifter til deltagelse i fritidsaktiviteter vil efter en konkret vurdering kunne dækkes som en merudgift. Det forudsætter dog, at borgeren er omfattet af personkredsen for merudgifter, og at andre borgere på samme alder og i samme livssituation, uden en funktionsnedsættelse, også ville have en fritidsaktivitet.

Merudgifter til fritidsaktiviteter kan kun dækkes, hvis mulighederne for at dyrke andre former for fritidsaktiviteter er meget begrænsede, som følge af borgerens nedsatte funktionsevne. Kommunen kan ikke henvise til, at en borger kan dyrke andre former for fritidsaktiviteter uden at kommunen har undersøgt, om borgeren reelt kan deltage i andre fritidsaktiviteter end den der søges om merudgifter til. Kommunen kan ikke nøjes med at henvise til, at borgeren bør kunne deltage i andre fritidsaktiviteter eller at det formodes, at borger kan deltage i andre fritidsaktiviteter. Derudover skal de alternative fritidsaktiviteter kommunen henviser til, i et vist omfang være sammenlignelige. Kommunen skal i den forbindelse forholde sig til det objektive sammenligningsgrundlag, hvor behovet vurderes i forhold til andre på samme alder og i samme livssituation, men uden en funktionsnedsættelse. Kommunen skal altså forholde sig til, hvad der er almindeligt for andre på samme alder og i samme livssituation i forhold til fritidsaktiviteter.

Om en borgers mulighed for at dyrke andre former for fritidsaktiviteter er meget begrænset, er en konkret og individuel vurdering.

Hvis borgerens muligheder for at dyrke andre former for fritidsaktiviteter ikke er meget begrænsede, som følge af borgerens nedsatte funktionsevne, kan der alene dækkes merudgifter til fritidsaktiviteter, hvis alle de fritidsaktiviteter borgeren kan deltage i, medfører merudgifter. Kommunen kan her vælge at dække merudgifterne til den billigste fritidsaktivitet, da det alene er de nødvendige merudgifter, der kan dækkes. Hvis en af de fritidsaktiviteter borgeren kan deltage i ikke medfører merudgifter, har borgeren ikke nødvendige merudgifter til fritidsaktiviteter.

Hvis en borger ikke kan dyrke andre former for fritidsaktiviteter, vil merudgifter til kontingent, udstyr m.v. kunne dækkes som en merudgift, hvis nødvendighedsbetingelsen er opfyldt. Hvis borgeren fx kan deltage i fritidsaktiviteten i den kørestol borgeren anvender til hverdag, kan der ikke bevilges dækning af merudgifter til en ekstra kørestol til brug for den konkrete fritidsaktivitet.

Merudgifter til kontingent til en fritidsaktivitet, der på grund af særlige forhold omkring udøvernes funktionsnedsættelse er dyrere end den samme fritidsaktivitet er for borgere uden en funktionsnedsættelse, kan ligeledes dækkes som en merudgift, hvis borgerens mulighed for at deltage i andre former for fritidsaktiviteter er meget begrænsede og hvis det er nødvendigt for at borgeren kan deltage i den pågældende fritidsaktivitet.

Det er alene merudgiften, der kan dækkes, og kommunen er derfor berettiget til at fradrage de sparede udgifter, dvs. de udgifter borgeren ville have haft, hvis borgeren ikke havde en funktionsnedsættelse.

Merudgifter til eliteidræt kan ikke dækkes som en nødvendig merudgift, da borgeren selv har valgt at dyrke idræt på eliteniveau, og da det ikke er nødvendigt for, at borgeren kan leve så almindeligt som muligt, at borgeren dyrker en fritidsaktivitet på eliteniveau. Selvom personer uden en funktionsnedsættelse har mulighed for at dyrke en fritidsaktivitet på eliteniveau, er dette ikke ensbetydende med, at det er nødvendigt i forhold til den daglige livsførelse.

Hvis en borger dyrker en fritidsaktivitet på både almindeligt og eliteniveau, kan der dækkes merudgifter til fritidsaktiviteten på almindeligt niveau, hvis betingelserne herfor er opfyldt, men der kan ikke bevilges yderligere merudgifter som følge af, at borgeren dyrker den pågældende fritidsaktivitet på eliteniveau.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.

....

Sag nr. 4, j.nr. 18-36499

Du har klaget over NN Kommunes afgørelse om merudgifter. NN Kommune afgjorde sagen den 27. februar 2018.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Kommunen skal behandle din sag igen.

Det betyder, at vi hjemviser sagen til ny behandling, og at kommunen skal afgøre sagen på ny. Du skal være opmærksom på, at en ny behandling godt kan føre til det samme resultat i din sag.

Kommunen kontakter dig.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at sagen ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at vi kan afgøre, om udgiften til en påspændingscykel er en nødvendig merudgift.

Vi finder, at de manglende oplysninger udgør en så væsentlig del af beslutningsgrundlaget, at vi ikke kan træffe afgørelse i sagen.

Hvad er afgørende for resultatet

Kommunen har ikke ud fra objektive oplysninger godtgjort, at du er i stand til at dyrke andre fritidsinteresser.

Kommunen henviser til, at du som pensionist har mulighed for selvtræning i et af træningsafdelingens ni træningscentre, og at du er bevilget mobilitetshjælpemidler, i form af handicapbil og E-Motion hjul og Freewheel til din kørestol.

Det fremgår ikke af sagen, om du er i stand til at dyrke andre fritidsinteresser end cykling ved hjælp af en påspændingscykel.

Hvad skal kommunen gøre

Kommunen skal indhente oplysninger, der kan belyse, om du kan dyrke andre former for sammenlignelige fritidsinteresser. Hvis du kan dyrke andre fritidsinteresser, skal kommunen forholde sig til, om dette er forbundet med en merudgift for dig.

Vi bemærker, at kommunen ikke alene kan lægge vægt på, at du er bevilget E-Motion hjul og Freewheel til din kørestol, da det er hjælpemidler, som er bevilget for, at du kan komme omkring, og ikke en fritidsinteresse.

Kommunen skal herefter træffe en ny afgørelse. Hvis kommunen ikke fuldt ud imødekommer din ansøgning, skal kommunen i afgørelsen angive de hovedhensyn og de faktiske oplysninger, der er indgået i kommunens vurdering.

Du kan klage over den nye afgørelse efter de almindelige regler. Det betyder, at du kan klage til kommunen inden fire uger efter, du har modtaget den nye afgørelse fra kommunen.

Om reglerne

Det følger af servicelovens bestemmelse om dækning af nødvendige merudgifter, at tilskud kan ydes, når de skønnede merudgifter udgør mindst 6.408 kr. om året (i 2018), svarende til 534 kr. om måneden. Det er dog ikke en forudsætning, at der er bevilget løbende merudgifter, hvis (engangs-)udgiften overstiger minimumsbeløbet.

Det er en betingelse for at medtage en udgift ved beregningen af de samlede merudgifter, at udgiften er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne. Udgiften skal være nødvendig og overstige de udgifter, som andre uden en funktionsnedsættelse har.

Udmålingen af merudgifter beror på et skøn over de sandsynliggjorte merudgifter.

Udstyr til fritidsaktiviteter kan ikke bevilges som et hjælpemiddel efter serviceloven, da udstyr til fritidsaktiviteter ikke i væsentlig grad afhjælper de varige følger af borgerens nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad letter den daglige tilværelse. Merudgifter til deltagelse i fritidsaktiviteter vil efter en konkret vurdering kunne dækkes som en merudgift. Det forudsætter dog, at borgeren er omfattet af personkredsen for merudgifter, og at andre borgere på samme alder og i samme livssituation, uden en funktionsnedsættelse, også ville have en fritidsaktivitet.

Merudgifter til fritidsaktiviteter kan kun dækkes, hvis mulighederne for at dyrke andre former for fritidsaktiviteter er meget begrænsede, som følge af borgerens nedsatte funktionsevne. Kommunen kan ikke

henvise til, at en borger kan dyrke andre former for fritidsaktiviteter uden at kommunen har undersøgt, om borgeren reelt kan deltage i andre fritidsaktiviteter end den der søges om merudgifter til. Kommunen kan ikke nøjes med at henvise til, at borgeren bør kunne deltage i andre fritidsaktiviteter eller at det formodes, at borger kan deltage i andre fritidsaktiviteter. Derudover skal de alternative fritidsaktiviteter kommunen henviser til, i et vist omfang være sammenlignelige. Kommunen skal i den forbindelse forholde sig til det objektive sammenligningsgrundlag, hvor behovet vurderes i forhold til andre på samme alder og i samme livssituation, men uden en funktionsnedsættelse. Kommunen skal altså forholde sig til, hvad der er almindeligt for andre på samme alder og i samme livssituation i forhold til fritidsaktiviteter.

Om en borgers mulighed for at dyrke andre fritidsaktiviteter er meget begrænset, er en konkret og individuel vurdering.

Hvis borgerens muligheder for at dyrke andre former for fritidsaktiviteter ikke er meget begrænsede, som følge af borgerens nedsatte funktionsevne, kan der alene dækkes merudgifter til fritidsaktiviteter, hvis alle de fritidsaktiviteter borgeren kan deltage i, medfører merudgifter. Kommunen kan her vælge at dække merudgifterne til den billigste fritidsaktivitet, da det alene er de nødvendige merudgifter, der kan dækkes. Hvis en af de fritidsaktiviteter borgeren kan deltage i ikke medfører merudgifter, har borgeren ikke nødvendige merudgifter til fritidsaktiviteter.

Hvis en borger ikke kan dyrke andre former for fritidsaktiviteter, vil merudgifter til kontingent, udstyr m.v. kunne dækkes som en merudgift, hvis nødvendighedsbetingelsen er opfyldt. Hvis borgeren fx kan deltage i fritidsaktiviteten i den kørestol, borgeren anvender til hverdag, kan der ikke bevilges dækning af merudgifter til en ekstra kørestol til brug for den konkrete fritidsaktivitet.

Merudgifter til kontingent til en fritidsaktivitet, der på grund af særlige forhold omkring udøvernes funktionsnedsættelse er dyrere end den samme fritidsaktivitet er for borgere uden en funktionsnedsættelse, kan ligeledes dækkes som en merudgift, hvis borgerens mulighed for at deltage i andre former for fritidsaktiviteter er meget begrænsede, og hvis det er nødvendigt for, at borgeren kan deltage i den pågældende fritidsaktivitet.

Det er alene merudgiften der kan dækkes, og kommunen er derfor berettiget til at fradrage de sparede udgifter, dvs. de udgifter borgeren ville have haft, hvis borgeren ikke havde en funktionsnedsættelse.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.